

Bruxelles, 1 aprilie 2022
(OR. en)

7860/22

CYBER 108
COPEN 118
JAI 444
COPS 143
RELEX 429
JAIEX 30
TELECOM 138
POLMIL 82
CFSP/PESC 432
ENFOPOL 179
DATAPROTECT 95

NOTĂ DE ÎNȘOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	29 martie 2022
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2022) 132 final
Subiect:	Recomandare de DECIZIE A CONSILIULUI de autorizare a negocierilor pentru o convenție internațională cuprinzătoare privind combaterea utilizării tehnologiilor informației și comunicațiilor în scopuri infracționale

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2022) 132 final.

Anexă: COM(2022) 132 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 29.3.2022
COM(2022) 132 final

Recomandare de

DECIZIE A CONSILIULUI

**de autorizare a negocierilor pentru o convenție internațională cuprinzătoare privind
combaterea utilizării tehnologiilor informației și comunicațiilor în scopuri infracționale**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Criminalitatea informatică continuă să reprezinte o amenințare tot mai mare la adresa securității cetățenilor și a întreprinderilor din Uniunea Europeană (UE), conform Evaluării Europol privind amenințarea pe care o reprezintă criminalitatea organizată online (*Internet Organised Crime Threat Assessment – IOCTA*)¹. Criminalitatea informatică reprezintă un fenomen global și fără frontiere, iar intensificarea cooperării internaționale în vederea combaterii acesteia constituie de mai mulți ani o prioritate pentru țările din întreaga lume.

Convenția din 2001 a Consiliului Europei privind criminalitatea informatică (denumită în continuare „Convenția de la Budapesta”) este primul tratat internațional privind criminalitatea informatică, care definește infracțiunile în acest domeniu, prevede o serie de competențe și proceduri de investigare în acest sens, cum ar fi percheziția rețelelor informatice și interceptarea, precum și obținerea probelor electronice în legătură cu orice infracțiune, și stabilește un cadru de cooperare internațională². Convenția de la Budapesta este deschisă statelor care nu sunt membre ale Consiliului Europei, la aceasta aderând țări din toate regiunile geografice. Până în prezent există 66 de state părți și încă alte 14 țări au fost invitate să adere la aceasta. Convenția stă la baza legislației de combatere a criminalității informatice în 80 % din țările din întreaga lume. Adoptarea de către Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei, la 17 noiembrie 2021, a celui de Al doilea protocol adițional la Convenția de la Budapesta demonstrează relevanța continuă a convenției drept cadru pentru cooperarea internațională în domeniul criminalității informatice³.

Avântul tehnologiei informației și dezvoltarea rapidă a unor noi sisteme de telecomunicații și de rețele informatice, precum și utilizarea și abuzul de tehnologii în scopuri infracționale s-au aflat, de asemenea, pe ordinea de zi a Organizației Națiunilor Unite (ONU). La 21 decembrie 2010, Adunarea Generală a ONU a adoptat Rezoluția 65/230 prin care a solicitat Comisiei pentru prevenirea criminalității și justiția penală (CCPCJ) să instituie un grup interguvernamental deschis format din experți („GIE”), care să fie însărcinat cu elaborarea unui studiu cuprinzător privind problema criminalității informatice⁴. În cadrul celei de a șaptea (și ultime) reuniuni, care a avut loc în perioada 6-8 aprilie 2021, GIE a luat notă de toate concluziile și recomandările preliminare propuse de statele membre ale ONU⁵ și a

¹ Evaluarea din 2021 a Europol privind amenințarea pe care o reprezintă criminalitatea organizată online (IOCTA) www.europol.eu.

² Convenția de la Budapesta a Consiliului Europei privind criminalitatea informatică (CETS nr. 185), 23 noiembrie 2001, <https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=0900001680081561>.

³ [Detalii privind rezultatele \(coe.int\)](#).
[Al doilea protocol adițional la Convenția privind criminalitatea informatică adoptat de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei – Știri \(coe.int\)](#).

⁴ Rezoluția Adunării Generale din 21 decembrie 2010, [A/Res/65/230 – E – A/Res/65/230 -Desktop \(undocs.org\)](#).

⁵ Compilarea tuturor concluziilor și recomandărilor preliminare propuse de statele membre în cursul reuniunilor Grupului de experți pentru elaborarea unui studiu cuprinzător privind criminalitatea informatică, organizate în 2018, 2019 și 2020: [V2101012.pdf \(unodc.org\)](#).

convenit să transmită către CCPCJ cele 63 de concluzii și recomandări convenite⁶. În studiul său, GIE nu a ajuns la un consens cu privire la necesitatea unui nou tratat internațional în materie de criminalitate informatică.

În paralel, unele state membre ale ONU și-au intensificat eforturile de a coopera în direcția elaborării unui astfel de tratat în cadrul deliberărilor Comisiei a III-a a Adunării Generale a ONU. În consecință, Adunarea Generală a ONU a adoptat Rezoluția 73/187 din 17 decembrie 2018 privind „Combaterea utilizării tehnologiilor informației și comunicațiilor în scopuri infracționale”⁷. Ulterior, la 27 decembrie 2019, Adunarea Generală a ONU a adoptat o a doua rezoluție pe aceeași temă, și anume Rezoluția 74/247, care a instituit un comitet deschis interguvernamental ad-hoc format din experți („comitetul ad-hoc”), însărcinat cu elaborarea unei convenții internaționale cuprinzătoare privind combaterea utilizării tehnologiilor informației și comunicațiilor în scopuri infracționale. Rezoluția prevedea că respectivul comitet ad-hoc trebuia să țină seama pe deplin de instrumentele internaționale existente și de eforturile depuse la nivel național, regional și internațional cu privire la combaterea utilizării tehnologiilor informației și comunicațiilor în scopuri infracționale, în special de activitatea și rezultatele GIE⁸. La 26 mai 2021, Adunarea Generală a ONU a adoptat Rezoluția 75/282 care a stabilit modalitățile de negociere⁹. Adunarea Generală a ONU a decis, printre altele, că respectivul comitet ad-hoc ar trebui să convoace cel puțin șase sesiuni, de câte 10 zile fiecare, începând din ianuarie 2022, precum și o sesiune de încheiere pentru a prezenta Adunării Generale a ONU un proiect de convenție în cadrul celei de a 78-a reuniuni a acesteia, care va avea loc în 2024. Totodată, aceasta a hotărât ca prima, a treia și a șasea sesiune de negociere ale comitetului ad-hoc să aibă loc la New York, în vreme ce a doua, a patra și a cincea sesiune să aibă loc la Viena. La 20 ianuarie 2022, Adunarea Generală a decis să amâne prima sesiune pentru o dată ulterioară din cauza situației pandemiei de COVID-19 în New York.

Prezenta propunere urmărește să asigure participarea adecvată a Uniunii Europene la aceste negocieri, întrucât se preconizează că în cadrul acestora se vor aborda elemente care se referă la legislația și competența UE, în special în domeniul criminalității informatice. Articolul 3 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede că UE are competență exclusivă „în ceea ce privește încheierea unui acord internațional [...] în măsura în care aceasta ar putea aduce atingere normelor comune sau ar putea modifica domeniul de aplicare a acestora.” Un acord internațional ar putea aduce atingere normelor comune sau ar putea modifica domeniul de aplicare al acestora atunci când domeniul de aplicare al acordului se suprapune cu legislația Uniunii sau este reglementat în mare măsură de dreptul Uniunii.

Având în vedere că negocierile vizează aspecte care țin de competența Uniunii, altele decât cele legate de PESC, iar acestea se preconizează că vor fi principalele componente ale acordului avut în vedere, Comisia ar trebui să fie numită la conducerea echipei de negociere. În ceea ce privește aspectele legate de politica externă și de securitate comună, Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate conduce negocierile în cadrul echipei. Negociatorul-șef din partea Comisiei va asigura coerența generală a acordului. Sub autoritatea negociatorului-șef, serviciile Comisiei vor conduce negocierile pentru părțile

⁶ Raport privind reuniunea Grupului de experți pentru elaborarea unui studiu cuprinzător privind criminalitatea informatică, care a avut loc la Viena în perioada 6-8 aprilie 2021: [V2102595.pdf](https://www.unodc.org/documents/geneva/2021/04/V2102595.pdf) ([unodc.org](https://www.unodc.org/)).

⁷ Rezoluția Adunării Generale din 17 decembrie 2018, [A/RES/73/187](https://www.un.org/en/resolutions/73/187).

⁸ Rezoluția Adunării Generale din 27 decembrie 2019, [A/RES/74/247](https://www.un.org/en/resolutions/74/247).

⁹ Rezoluția Adunării Generale din 26 mai 2021, [A/RES/75/282*](https://www.un.org/en/resolutions/75/282).

acordului respectiv care nu intră în sfera PESC, iar SEAE va fi responsabil pentru acele părți ale acordurilor vizate ce intră sub incidența PESC.

Prezenta recomandare este transmisă Consiliului în temeiul articolului 218 din TFUE pentru a primi autorizația de a negocia viitoarea convenție a ONU în numele Uniunii Europene, pentru a furniza directive de negociere și pentru a numi Comisia în calitate de negociator.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Combaterea criminalității informatice este o prioritate pentru Uniunea Europeană, astfel cum se arată în Strategia UE din 2020 privind o uniune a securității¹⁰ și în Strategia UE din 2021 privind criminalitatea organizată¹¹. În cel de Al treilea raport privind progresele înregistrate către o uniune a securității, elaborat în 2021, Comisia s-a angajat să asigure participarea efectivă a Uniunii la negocierile pentru o convenție internațională cuprinzătoare privind „combaterea utilizării tehnologiilor informației și comunicațiilor în scopuri infracționale” la nivelul Organizației Națiunilor Unite¹².

Comisia recunoaște că este necesar să se înregistreze progrese suplimentare și să se consolideze capacitățile în acest domeniu ale autorităților de aplicare a legii și ale autorităților judiciare, pentru a dezvolta legislația națională în materie de criminalitate informatică, în cazul în care acestea nu sunt suficiente. Totodată, Comisia recunoaște că este necesar să se promoveze cooperarea internațională în combaterea criminalității informatice și sprijină o serie de programe de consolidare a capacităților în mai multe țări din întreaga lume, inclusiv în țări în curs de dezvoltare¹³. Comisia a sprijinit activitatea Grupului interguvernamental de experți al ONU privind criminalitatea informatică, a Comisiei ONU pentru prevenirea criminalității și justiția penală, a Biroului Națiunilor Unite pentru Droguri și Criminalitate (UNODC), a Comitetului Convenției de la Budapesta privind criminalitatea informatică, precum și a altor organisme.

Se preconizează că negocierile privind convenția internațională vor face referire la norme comune ale UE pentru a combate criminalitatea informatică. Astfel, printre acestea s-ar putea număra Directiva 2011/93/UE privind combaterea exploatarea sexuale a copiilor online și a pornografiei infantile¹⁴, care abordează noile evoluții din mediul online, cum ar fi ademenirea (infractorii care pretind că sunt copii pentru a-i atrage pe minori cu scopul de a-i abuza sexual); Directiva 2013/40/UE privind atacurile împotriva sistemelor informatice¹⁵, care vizează să combată atacurile informatice la scară largă, solicitând statelor membre să își consolideze legislațiile naționale în materie de criminalitate informatică și să introducă un nivel ridicat de sancțiuni penale; și Directiva (UE) 2019/713 privind combaterea fraudelor și a contrafacerii în legătură cu mijloacele de plată fără numerar¹⁶, care armonizează actele infracționale săvârșite de persoane fizice sau juridice în legătură cu mijloacele de plată fără numerar și extinde răspunderea penală la monede virtuale și portofele electronice. Alte

¹⁰ [COM\(2020\) 605 final \(27.7.2020\)](#).

¹¹ [COM\(2021\) 170 final](#) (14.4.2021).

¹² [COM\(2021\) 799 final \(8.12.2021\)](#).

¹³ Printre acestea se numără programe precum GLACY +, CyberEast și CyberSouth, cofinanțate de UE și de Consiliul Europei și administrate de Consiliul Europei.

¹⁴ Directiva 2011/93/UE (13.12.2011).

¹⁵ Directiva 2013/40/UE (12.8.2013).

¹⁶ Directiva (UE) 2019/713 (17.4.2019).

instrumente ale UE prevăd norme comune pentru combaterea infracțiunilor care pot fi facilitate prin utilizarea de sisteme informatice, cum ar fi terorismul, traficul de persoane, traficul de droguri, traficul ilicit de arme, spălarea de bani, corupția și criminalitatea organizată.

Se preconizează totodată că negocierile vor viza măsuri procedurale și de cooperare în materie penală. Cadrul juridic actual al UE include instrumente privind asigurarea respectării legii și cooperarea judiciară în materie penală, cum ar fi Directiva 2014/41/UE privind ordinul european de anchetă în materie penală¹⁷, Convenția cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene¹⁸, Regulamentul (UE) 2018/1727 privind Eurojust¹⁹, Regulamentul (UE) 2016/794 privind Europol²⁰, Regulamentul (UE) 2017/1939 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO)²¹, Decizia-cadru 2002/465/JHA a Consiliului privind echipele comune de anchetă²², Decizia-cadru 2009/948/JHA a Consiliului privind prevenirea și soluționarea conflictelor referitoare la exercitarea competenței în cadrul procedurilor penale²³. Propunerile Comisiei din aprilie 2018 privind accesul transfrontalier la probele electronice²⁴ și pachetul privind cooperarea polițienească²⁵, care fac în prezent obiectul procedurii legislative a UE, sunt, de asemenea, relevante. Pe plan extern, Uniunea Europeană a încheiat o serie de acorduri bilaterale între Uniune și țări terțe, cum ar fi Acordul privind asistența judiciară reciprocă între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii și Acordul privind asistența judiciară reciprocă între Uniunea Europeană și Japonia²⁶.

Uniunea a adoptat mai multe directive care consolidează drepturile procedurale ale persoanelor suspectate și ale celor trimise în judecată²⁷. Protecția datelor cu caracter personal constituie un drept fundamental consacrat la articolul 16 din TFUE și la articolul 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Datele cu caracter personal trebuie prelucrate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 (Regulamentul general privind protecția datelor)²⁸ și cu Directiva (UE) 2016/680 (Directiva privind protecția datelor cu caracter

¹⁷ Directiva 2014/41/UE (3.4.2014).

¹⁸ Convenția cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene (29.5.2020).

¹⁹ Regulamentul (UE) 2018/1727 (14.11.2018).

²⁰ Regulamentul (UE) 2016/794 (11.5.2016).

²¹ Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului (12.10.2017).

²² Decizia-cadru 2002/465/JHA a Consiliului (13.6.2022).

²³ Decizia-cadru 2009/948/JHA a Consiliului (30.11.2009).

²⁴ Propunerea de regulament privind ordinele europene de divulgare și de păstrare a probelor electronice în materie penală, COM/2018/225 final și Propunerea de directivă de stabilire a unor norme armonizate privind desemnarea reprezentanților legali în scopul obținerii de probe în cadrul procedurilor penale, COM/2018/226 final (17.4.2018).

²⁵ Propunere de recomandare a Consiliului privind cooperarea polițienească, COM(2021) 780, Propunere de directivă privind schimbul de informații între autoritățile de aplicare a legii din statele membre și de abrogare a Deciziei-cadru 2006/960/JHA a Consiliului, COM(2021) 782 și Propunere de regulament privind schimbul automatizat de date în scopul cooperării polițienești („Prüm II”), COM(2021) 784, (8.12.2021).

²⁶ Acord privind asistența judiciară reciprocă între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii (25.6.2003).

²⁷ Acord între Uniunea Europeană și Japonia privind asistența judiciară reciprocă în materie penală (2009). Directiva 2010/64/UE (20.10.2010); Directiva 2012/13/UE (22.5.2012); Directiva 2013/48/UE (22.10.2013); Directiva (UE) 2016/1919 (26.10.2016); Directiva (UE) 2016/800 (11.5.2016); Directiva (UE) 2016/343 (9.3.2016).

²⁸ Regulamentul (UE) 2016/679 (27.4.2016).

personal de către poliție)²⁹. Dreptul fundamental al persoanelor la respectarea vieții private și de familie, a domiciliului și a comunicațiilor este, de asemenea, consacrat la articolul 7 din Carta drepturilor fundamentale. Aceasta include respectarea confidențialității comunicațiilor, precum și protecția echipamentelor terminale ale utilizatorului, ca elemente esențiale. Datele transmise în cadrul comunicațiilor electronice trebuie să fie prelucrate în conformitate cu Directiva 2002/58/CE (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice)³⁰.

Negocierile ar trebui să garanteze că dispozițiile unei viitoare convenții a ONU asigură cel mai înalt nivel posibil de protecție a drepturilor omului și că statele membre dispun de mijloacele necesare pentru a se conforma dispozițiilor dreptului Uniunii, ținând seama, totodată, de evoluția viitoare a acesteia.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Uniunea Europeană a promovat în mod constant Convenția de la Budapesta ca fiind un cadru juridic de referință valoros și flexibil pentru cooperarea internațională în combaterea criminalității informatice. UE a sprijinit țările terțe în procesul de aderare la convenție, permițându-le să introducă un cadru juridic național minim pentru combaterea criminalității informatice, precum și să dezvolte capacitățile necesare de anchetă și urmărire penală, facilitând cooperarea cu alte părți la convenție³¹.

UE, reprezentată de Comisie, a fost, de asemenea, implicată activ în negocierile pentru cel de Al doilea protocol adițional la Convenția de la Budapesta³². Protocolul va fi deschis spre semnare în mai 2022. Având în vedere că aspectele vizate de cel de Al doilea protocol adițional sunt de competența exclusivă a Uniunii, Comisia a adoptat, la 25 noiembrie 2021, două propuneri de decizii ale Consiliului de autorizare a statelor membre ale UE să semneze³³ și să ratifice³⁴, în interesul Uniunii Europene, cel de Al doilea protocol adițional la Convenția de la Budapesta privind criminalitatea informatică.

Prin urmare, negocierile vor trebui, de asemenea, să asigure consecvența și coerența cu dispozițiile Convenției de la Budapesta privind criminalitatea informatică și cu protocoalele adiționale la aceasta.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

- **Temei juridic**

În conformitate cu articolul 218 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Comisia prezintă recomandări Consiliului, care adoptă o decizie de autorizare a începerii negocierilor și desemnează negociatorul din partea Uniunii. În

²⁹ Directiva (UE) 2016/680 (27.4.2016).

³⁰ Directiva 2002/58/CE (12.7.2002), modificată prin Directiva 2009/136/CE (25.11.2009).

³¹ A se vedea, de exemplu, Concluziile Consiliului privind diplomația cibernetică, 10 februarie 2015, documentul 6122/15.

³² Decizia Consiliului de autorizare a Comisiei Europene să participe, în numele UE, la negocierile referitoare la cel de Al doilea protocol adițional la Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică, referința 9116/19.

³³ Propunere de Decizie a Consiliului de autorizare a statelor membre să semneze, în interesul UE, cel de Al doilea protocol adițional la Convenția privind criminalitatea informatică referitor la cooperarea consolidată și la divulgarea probelor electronice, COM/2021/718 final (25.11.2021).

³⁴ Propunere de Decizie a Consiliului de autorizare a statelor membre să ratifice, în interesul UE, cel de Al doilea protocol adițional la Convenția privind criminalitatea informatică referitor la cooperarea consolidată și la divulgarea probelor electronice, COM/2021/719 final (25.11.2021).

conformitate cu articolul 218 alineatul (4) din TFUE, Consiliul poate adresa directive negociatorului.

- **Subsidiaritatea (în cazul competenței neexclusive)**

Acțiunea unilaterală nu ar constitui o alternativă, deoarece nu ar oferi o bază suficientă pentru cooperarea cu țările terțe. Aderarea la un acord multilateral, precum o posibilă viitoare Convenție ONU, pe care Uniunea a fost în măsură să îl negocieze, este mai eficientă decât inițierea de negocieri la nivel bilateral cu țări terțe individuale.

- **Proportionalitatea**

Prezenta inițiativă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor de politică în cauză.

- **Alegerea instrumentului**

O recomandare a Comisiei de Decizie a Consiliului de autorizare a deschiderii negocierilor este conformă cu articolul 218 alineatul (3) din TFUE, potrivit căruia Comisia prezintă recomandări Consiliului, care adoptă o decizie de autorizare a începerii negocierilor.

3. REZULTATE ALE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

- **Evaluările ex-post/verificarea adecvării legislației existente**

Nu se aplică.

- **Consultările cu părțile interesate**

La 14 ianuarie 2022, Comisia a publicat pe site-ul său web o cerere de contribuții pentru această inițiativă, care a fost disponibilă pentru observații timp de patru săptămâni. Cele (cinci) răspunsuri individuale la cererea de contribuții au fost publicate pe site-ul web al consultării. Aceste considerații au fost luate în considerare la elaborarea prezentei propuneri.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Comisia a luat în considerare opiniile exprimate de experții din statele membre în cursul discuțiilor din cadrul grupurilor de lucru relevante ale Consiliului la pregătirea negocierilor.

- **Evaluarea impactului**

Nu se aplică.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Nu se aplică.

- **Drepturile fundamentale**

Negocierile vor include probabil elemente care ar putea constitui o ingerință în drepturile fundamentale, cum ar fi măsuri de drept procedural penal, definiții de infracțiuni ce pot constitui temeiul unei proceduri penale sau accesul la datele private ale unei persoane obținut în contextul unei proceduri penale. Dispozițiile care urmează să fie negociate pot duce la ingerințe, de exemplu, în dreptul la un proces echitabil, dreptul la viață privată și dreptul la protecția datelor cu caracter personal. Întrucât participarea la negocieri în numele Uniunii Europene nu ar trebui să compromită nivelul de protecție a drepturilor fundamentale în

Uniune, prezenta inițiativă propune urmărirea unui nivel ridicat de protecție a drepturilor fundamentale.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are implicații asupra bugetului Uniunii. Ulterior încheierii negocierilor, statele membre ale UE pot avea de suportat costuri unice aferente punerii în aplicare a convenției, însă cuantificarea acestora nu este posibilă în această etapă, deoarece negocierile nu au început încă pe deplin.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planurile de punere în aplicare și măsurile de monitorizare, evaluare și raportare**

Se preconizează că procesul de negociere va dura până în 2024, după care pot avea loc semnarea și încheierea convenției. Inițiativa propune derularea unui proces de negociere deschis, incluziv și transparent.

DECIZIE A CONSILIULUI

de autorizare a negocierilor pentru o convenție internațională cuprinzătoare privind combaterea utilizării tehnologiilor informației și comunicațiilor în scopuri infracționale

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 218 alineatele (3) și (4),

având în vedere recomandarea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) La 27 decembrie 2019, Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite a adoptat Rezoluția 74/247 privind „Combaterea utilizării tehnologiilor informației și comunicațiilor în scopuri infracționale”, hotărând să instituie un comitet deschis interguvernamental ad-hoc format din experți, care să reprezinte toate regiunile și însărcinat cu elaborarea unei convenții internaționale cuprinzătoare privind combaterea utilizării tehnologiilor informației și comunicațiilor în scopuri infracționale³⁵. Uniunea ar trebui să participe la negocierile privind această convenție.
- (2) Uniunea a adoptat norme comune care se suprapun cu mai multe elemente avute în vedere pentru a fi incluse în această convenție. Aceste norme comune includ, în special, un set cuprinzător de instrumente privind dreptul penal material³⁶, cooperarea polițienească și judiciară în materie penală³⁷, standardele minime în materie de

³⁵ Rezoluția adoptată de Adunarea Generală la 27 decembrie 2019 privind raportul Comisiei a III-a (A/74/401), intitulată „Combaterea utilizării tehnologiilor informației și comunicațiilor în scopuri infracționale”, [A/RES/74/247](#).

³⁶ Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile și de înlocuire a Deciziei-cadru 2004/68/JAI a Consiliului, [JO L 335, 17.12.2011, p. 1](#); Directiva 2013/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 august 2013 privind atacurile împotriva sistemelor informatice și de înlocuire a Deciziei-cadru 2005/222/JAI a Consiliului [JO L 218, 14.8.2013, p. 8](#); Directiva (UE) 2019/713 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind combaterea fraudelor și a contrafacerii în legătură cu mijloacele de plată fără numerar și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/413/JAI a Consiliului, PE/89/2018/REV/3, [JO L 123, 10.5.2019, p. 18](#).

³⁷ Actul Consiliului din 29.5.2000 de elaborare a Convenției privind asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene, JO C 197, 12.7.2000, p. 1; Regulamentul (UE) 2018/1727 al Parlamentului European și al Consiliului privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) și de înlocuire și abrogare a Deciziei 2002/187/JAI a Consiliului, JO L 295, 21.11.2018, p. 138; Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului, JO L 135, 24.5.2016, p. 53; Decizia-cadru 2002/465/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind echipele comune de anchetă, JO L 162, 20.6.2002, p. 1; Decizia-cadru 2009/948/JAI a Consiliului privind prevenirea și soluționarea conflictelor referitoare la exercitarea competenței în cadrul procedurilor penale, JO L 328, 15.12.2009, p. 42; Directiva 2014/41/UE privind ordinul european de anchetă în materie penală, JO L 130, 1.5.2014, p. 1.

drepturi procedurale³⁸, precum și garanții privind protecția datelor și a confidențialității³⁹. Totodată, ar trebui să se țină seama de viitoarele norme comune⁴⁰.

- (3) Prin urmare, o nouă convenție internațională privind combaterea utilizării tehnologiilor informației și comunicațiilor în scopuri infracționale poate afecta normele comune ale Uniunii sau poate modifica domeniul de aplicare al acestora.
- (4) Pentru a proteja integritatea dreptului Uniunii și pentru a asigura menținerea consecvenței dintre dispozițiile dreptului internațional și cele ale dreptului Uniunii, este necesar ca Uniunea să participe la negocierile referitoare la o nouă convenție internațională privind combaterea utilizării tehnologiilor informației și comunicațiilor în scopuri infracționale.
- (5) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului și a emis un aviz la ...
- (6) [În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul menționat, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.]

³⁸ Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale, JO L 280, 26.10.2010, p. 1; Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale, JO L 142, 1.6.2012, p. 1; Directiva 2013/48/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale și al procedurilor privind mandatul european de arestare, precum și dreptul ca o persoană terță să fie informată în urma privării de libertate și dreptul de a comunica cu persoane terțe și cu autorități consulare în timpul privării de libertate, JO L 294, 6.11.2013, p. 1; Directiva (UE) 2016/1919 a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2016 privind asistența juridică gratuită pentru persoanele suspectate și persoanele acuzate în cadrul procedurilor penale și pentru persoanele căutate în cadrul procedurilor privind mandatul european de arestare, JO L 297, 4.11.2016, p. 1; Directiva (UE) 2016/800 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind garanțiile procedurale pentru copiii care sunt persoane suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale, JO L 132, 21.5.2016, p. 1; Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale, JO L 65, 11.3.2016, p. 1;

³⁹ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE; Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului; Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice), JO L 201, 31.7.2002, p. 37, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/136/CE al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009.

⁴⁰ Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind ordinele europene de divulgare și de păstrare a probelor electronice în materie penală, 17 aprilie 2018, COM(2018) 225 final; Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unor norme armonizate privind desemnarea reprezentanților legali în scopul obținerii de probe în cadrul procedurilor penale, 17 aprilie 2018, COM(2018) 226 final.

[SAU]

[În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul menționat, Irlanda și-a notificat [, prin scrisoarea din...] intenția de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentei decizii.]

- (7) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Comisia este autorizată să negocieze, în numele Uniunii, o convenție cuprinzătoare privind combaterea utilizării tehnologiilor informației și comunicațiilor în scopuri infracționale.

Articolul 2

Directivele de negociere sunt prevăzute în anexă.

Articolul 3

Negocierile se desfășoară în consultare cu un comitet special, care urmează să fie numit de către Consiliu.

Articolul 4

Prezenta decizie și anexa sa vor fi publicate imediat după adoptare.

Articolul 5

Prezenta decizie se adresează Comisiei.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*